

Vidrižu Atvari konkurences apstākļos piesaista ar augstu kvalitāti

Vidrižu Atvaru darbinieki Aigars Bērziņš (no labās) un Imants Janitens rāda, kāds izskatās pārdošanai sagatavotais parkets

Vasarā SIA *Vidrižu Atvari* atpūtas kompleksā *Emīla pasaule* nosvinēja 20 gadu jubileju. Tajā piedalījās arī uzņēmuma īpašnice Vija Melķe, kura pa ziemu uzturas Čikāgā. Lai gan patlaban masīvā parketa ražošana ir nobremzēta un uzņēmums pilnā darbinieku sastāvā strādā pāris nedēļu mēnesī, neviens no strādniekiem nav izteicis vēlmi mainīt darbu. Gada sākums nereti bijis arī pasūtījumiem skopākais laiks. Uzņēmuma direktors Agris Bariss teic, ka liela satraukuma par to gan nav. Tiklīdz noliktava būs patukšota no gatavās produkcijas uzkrājumiem, darbs atkal atsāksies ar pilnu jaudu. Faktiski bijis arī tā, ka noliktavas telpa ar produkciju piekrauta gandrīz līdz griestiem, bet šobrīd

tā nav. Parkets nav izstumts no tirgus, taču dabīgajam koka izstrādājumam kļuvis daudz grūtāk konkurēt ar laminātu, kas vilina pircējus ar zemāku cenu, bet īsāku lietošanas mūžu. Vietējā tirgū figurē arī lētāks Ukrainā, Baltkrievijā un citur ražotais grīdas segums, tāpēc vidrižnieki piesaista klientus ar ļoti labu produkcijas kvalitāti un daudzveidību.

Pēc grāmatvedības datiem pērnajā gadā *Vidrižu Atvaru* apgrozījums sasniedza 370 000 eiro. Tas nav tik liels kā būvniecības buma laikā pirms vairāk nekā 5 gadiem, bet nav arī īpaši zems. Turklāt uzņēmumam nav aizņēmumu, kas apgrūtinātu tā finanšu plūsmu. Joprojām gandrīz pusi saražotā *Atvari* eksportē - lielā-

koties uz Zviedriju un Somiju. - *Sākumā mūs apmācīja zviedru konsultants, tāpēc turpinām ražot produkciju, kas atbilst Skandināvijā pieņemtajiem kritērijiem. Viņi mūsu parketu atzīst par kvalitatīvu. Jau pirmajā šī gada darb dienā zviedru konsultants, kurš joprojām ir mūsu klients, e-pastā bija atsūtījis savu pasūtījumu. Lielākoties sadarbības partneri ir lieli vairumtirdzniecības un būvniecības uzņēmumi, - stāsta realizācijas daļas vadītāja Anita Linmeijere.*

Vairāk par uzņēmumā redzēto un dzirdēto - 2. lpp.

Gunitas OZOLIŅAS
teksts un foto

Vidrižu Atvari konkurences apstākļos piesaista ar augstu kvalitāti

(Sākums - 1. lpp.)

Masīvā parketa ražošanas uzņēmumam *Vidrižu Atvari* šis gads sācies līdzīgi citiem. Nav tā, ka pasūtītāji stātos garā rindā, bet nevar teikt, ka viņu nebūtu. Realizācijas daļas vadītāja Anita Linmeijere stāsta, ka pieteikumī vasarai saņemti no vairākām Rīgas skolām, un lielā apjoma dēļ tie uzņēmumam ir izdevīgi. Diemžēl pēdējos gados ir maz tādu objektu, kur parkets būtu jāmaina, atjaunojot vecās muižas, pilis, vai jākāļ sabiedriskos kultūras centros. Nu vidrižnieki sākuši ražot līdz 3 m garus ozola, oša un kļavas dēļus, ko klienti arī izmanto kā parketu, iekļājot uz pamatgrīdas, nevis brusām. Kombinējot dažāda koka un nokrāsas dēļišus vairogos, vietējie meistari iemācījušies veidot dažādus elegantus rakstu salikumus. Lai tie būtu izteiksmīgāki, izmantots arī sarkankoks un melnozols.

Jau rakstījām, ka pirms dažiem gadiem uzņēmums sadarībā ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru īstenoja inovatīvu Eiropas Reģionālās attīstības fonda projektu, kurā par 50 000 latu iegādājās jaunu slīpmašīnu, lentzāģi un presi t.s. vecinātā koka ražošanai. Pieļaujams, viņi ir vienīgie Latvijā, kam tāda mašīna ir. Anita rāda paraugu, kas atgādina no jūras izskalotu, tādu kā ķirmita bojātu koku ar savdabīgu reljefu rakstu. Dažkārt namu būvētāji to izmanto interjera noformējumam, atklātām sijām vai stabiem, jo efekts tiešām ir neparasts. To, tāpat dažāda raksta vairogus un grīdu līstes, vidrižnieki allaž rāda lielajā izstādē *Māja Ķīpsalā*. Anita atceras, ka tikai vienu reizi viņi nav piedalījušies izstādē un atzinuši to par kļūdu. - *Gadās, ka cilvēks vairākus gadus būvē sev māju, tad ierodas uz izstādi, lai nolūkotu tai grīdas segumu. Ja mūsu stenda tur nav, zaudējam potenciālos pasūtītājus. Zinām, ka uzņēmēji un individuālie būvētāji turp dodas ar konkrētu mērķi, tāpēc saprotam, ka izstādes izdevumi kompensējas jaunā pasūtījumā un sava uzņēmuma reklāmā. Dažkārt Ķīpsalā esam ieguvuši arī klientus no ārzemēm, kuri apmeklēja «Māju», lai dibinātu kontaktus un izdarītu pasūtījumu. Satiekamies ar dizaineriem, kuri klientiem iesaka izmantot mūsu parketu, - viņa stāsta. Nevar nepamanīt, ka uzņēmumā veikti lieli ieguldījumi telpu labiekārtošanai. *Vidrižu Atvaru* vadītājs Agnis Bariss teic, ka tas darīts, lai saglabātu strādniekus, un viņu mainība tiešām ir zema. Patlaban nodarbināti 22 Vidrižu un Lēdurgas pagasta iedzīvotāji. Visi atce-*

Ar Eiropas līdzfinansējumu iegādātā prese ļauj iegūt t.s. vecināto koku. Iekārtas iespējas demonstrē strādnieki Dace Zirne un Imants Janītens

ras, cik neomulīgi bija, kad vecās fermas ēkā tika sākta ražošana. Ik gadu kāda daļa peļņas iegulst darba apstākļu uzlabošanai, un tie *Atvaros* tiešām ir slavējami. Ražotne ir sakārtota, tai iegādātas modernas un labas iekārtas. - *Pērn daļai ēkas nomainījām juntu, šogad plānojam to pabeigt, lai apjums ir viss nams. Ja gads veidosies veiksmīgs, mums ir padomā iegādāties mašīnu, lai no skaidām ražotu briketes. Pagaidām par niecīgu samaksu vai pat par velti skaidas dodam vietējiem zemniekiem, - atklāj Realizācijas daļas vadītāja.*

A. Barisa pavadībā ielūkojos gan noliktavā, gan ražošanas telpā. Ir pusdienas pārtraukums, tāpēc par sarunas partneriem kļūst tie strādnieki, kuri nav devušie uz mājām. Lēdurdzietis Imants Janītens iepazīstina ar sevi kā traktoristu-mašīnistu, bet tas ir joks. Uzņēmumā viņš ir mehāniķis, kurš uzrauga iekārtu darbību, pēc vajadzības pārstāda tās, un smeļ, ka strādā vien tad, kad citi nedara neko. Pār topošiem parketa vairogiem nolīcis būvgaldnieks Aigars Bērziņš, kurš veido interesantu raksta kombināciju. Aigars ir runīgs un pukojas, ka pircēji no lielā piedāvājuma kļuvuši pārlietu izlutināti. Viņam nepatīk, ka mode mainās arī grīdas segumiem, jo tad visi pasūta un pērk tikai to, kas nezina kādu iemeslu dēļ pēkšņi tiek uzskatīts par modernu. Meistariem tas nav interesanti, jo viņi nevar izpausties

visā, ko var un prot. Vajag tik ieprasīties par uzņēmumu, lai abi vīri kā vienā balsī teiktu tikai to labāko. - *Te ir brīnišķīgi kolēģi, ar kuriem darba gaitā ir sarasts. Darba devējs mūs ciena un ir ļoti pretimnākošs. Mūs vienmēr uzklausa un palīdz, ja tas ir vajadzīgs, - Aigars saka. Viņi uzliela arī ļoti labās iekārtas. - Šis Austrijā ražotais universālais darbgalds, kas ar lielu precizitāti veic dažādas operācijas, mums kļuvis neaizstājams. Ar to var zēmerēt, zāģēt saplākšņus, taisnot koku, - viņš skaidro. Tāpat strādniekiem gribas paspīdēt ar jauno presi. Viņi pat ķeras klāt un rāda, kā top vecināts koks. Sarunai pievienojas arī Dace Zirne, kura *Vidrižu Atvaros* strādā jau 19. gadu. Uzņēmumā pie mazo parketa dēļišu ražošanas ir nodarbinātas vairākas sievietes. - *Darbs prasa precizitāti, bet nav grūts un galvenais, ka to var darīt labos apstākļos. Šeit noteikti nav grūtāk kā lielveikalos, - spriež Dace.**

Noliktavā novērtējam rezultātu. Strādnieki rāda vairogus ar jaukiem, izteiksmīgiem rakstiem un pat tādu, uz kura izveidojuši jaunas, kailas meitenes figūru. To man piekrodina iemūžināt pirmo. Lai arī uzņēmuma vēsturē piedzīvoti labāki ga-di, cilyēkos nav depresijas. Viņi rēķinās, ka pavasarī un vasarā būs noslogotāki.

Gunitas OZOLIŅAS
teksts un foto